

„Ustanite, ne bojte se!“ (Mt 17,7)

Popevši se s Isusom na visoku goru, Petar, Jakov i Ivan gledali su Učiteljevu slavu i začuli glas Oca koji ga je priznao kao Sina. To izvanredno iskustvo, licem u lice s Bogom, omogućilo je njegovim stvorenjima upoznati ga u svom njegovu sjaju. Od straha su pali licem na zemlju, a Isus ih je dotaknuo i rekao im:

„Ustanite, ne bojte se!“

Isti taj glagol „ustati“ u Evanđelju se često koristi za izražavanje uskrsnuća, a prve su riječi koje Uskrsli Isus, nakon pozdrava, upućuje ženama pokraj praznog groba: „Ne bojte se“.¹ Isusove snažne i jasne riječi odlučan su poziv na novi život, koji je učenicima omogućen dodiranjem njegove ruke.

I mi smo ponekad sputani svojim strahovima, opterećeni životnim kušnjama i bezizlaznim situacijama. Ne možemo samo vlastitim snagama opet pronaći poticaj za svjedočenje, već po Božjoj milosti koja nam uvijek prethodi.

„Tko ne prolazi kroz kušnje? One se očituju u obliku neuspjeha, siromaštva, depresije, sumnje, napasti [...] Zastrašuje nas i materijalističko i individualističko društvo koje nas okružuje, sa svojim ratovima, nasiljem, nepravdom... Pred tim situacijama, može nam se javiti i sumnja: gdje je nestala Božja ljubav? [...] Isus je zaista ušao u svaku bol, preuzeo je na sebe sve naše kušnje [...] On je Ljubav a ljubav uklanja svaki strah. Svaki put kada nas obuzme strah, kad nas guši bol, možemo prepoznati pravu stvarnost koja se u tome skriva: Isus se uprisutnjuje [...] Dopuslimo mu ući u naš život. A potom nastavimo živjeti ono što Bog želi od nas, žureći ljubiti blišnjega. Otkrit ćemo da je Isus uvijek Ljubav. Tako ćemo mu, poput učenika, moći reći: „Uistinu, ti si Sin Božji!“ (Mt 14,33)²

„Ustanite, ne bojte se!“

Svi oni koji su susreli Boga u svojem životu bili su očarani njegovom prisutnošću, dirnuti i iscijeljeni njegovom riječju. Često nas svjedočanstvo kršćanske zajednice prati u toj božanskoj avanturi i daje nam hrabrost ustati, izaći iz samih sebe kako bismo nastavili svoj hod s Isusom i s braćom. Donosimo svjedočanstvo mlade Sirijke: „Krajem prošle godine moja je zemlja prolazila vrlo teške trenutke. Moj je grad pogodio val kaosa i straha. Bila sam duboko zabrinuta za svoju obitelj, prijatelje i za sebe. U toj sam neizvjesnosti nastojala ostati postojana u nadi u Boga, pokušavajući ostati jaka unatoč svemu. Prije tih događaja skupina mladih s kojima nastojim živjeti Evanđelje planirala je provesti nekoliko projekata za podršku obiteljima u potrebi. Dijelili smo pakete hrane i poduzimali druge inicijative.

No situacija nas je prisilila da privremeno obustavimo sve aktivnosti. Nakon nekoliko dana uspjeli smo se ponovno susresti. Na tom smo susretu pronašli snagu i hrabrost jedni u drugima. Odlučili smo ne dopustiti da nas svlada strah, već se pouzdati u Isusa i nastaviti hod koji smo započeli. Zajedničkom smo vjerom uspjeli pomoći više od 40 obitelji kojima je istinski bila potrebna podrška. Usred tih poteškoća, osjetili smo da, zahvaljujući Božjoj ljubavi i našem jedinstvu, zaista možemo napraviti razliku.“

„Ustanite, ne bojte se!“

Nakon što smo se s Isusom popeli na goru kako bismo susreli Boga i slušali njegov glas, s njime se možemo i spustiti, kako bismo se „[...] vratili u nizinu, gdje ćemo susresti brojnu braću opterećenu teškoćama, bolestima, nepravdom, neuvažavanjem, materijalnim i duhovnim siromaštvom“.³

I kao kršćanska zajednica možemo trpjeti i ostati izgubljeni, ali ova nas Riječ potiče na zajedničko djelovanje kako bismo svima donijeli „plodove iskustva s Bogom, dijeleći milost koju smo primili“.⁴

Pruredili Letizia Magri i tim Riječi za život

¹ Mt 28, 10; usp. 28, 5.

² C. Lubich, Riječ za život kolovoz 2002.

³ Usp. Papa Franjo, Angelus 16. ožujka 2014.

⁴ Ibid.